

Warszawa, dnia 29 marca 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 1529/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Adam Bednarczyk (spr.)

Sędziowie: SO Zenon Stankiewicz

SO Maciej Schulz

protokolant: protokolant sądowy Monika Suwalska

przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 31 marca 2017 r.

sprawy S. K. syna C. i J. ur. (...) w W. oskarżonego o przestępstwo z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

z dnia 28 września 2016 r. sygn. akt IV K 441/16

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

SSO Zenon Stankiewicz SSO Adam Bednarczyk SSO Maciej Schulz

VI Ka 1529/16 UZASADNIENIE

S. K. został oskarżony o to, że:

w dniu 21 lutego 2014 roku w W. przy ul. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem banku (...) S.A. przy zawarciu umowy o pożyczkę nr (...) w ramach której przedłożył podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s w R. co miało istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki wprowadzając w błąd pracownika banku co do faktu zatrudnienia w tym podmiocie, nie mając zarazem zamiaru możliwości wywiązania się z zawartej umowy o łącznej sumie strat 54.421.16 złotych na szkodę (...) Bank (...) S.A.,
tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie wyrokiem z dnia 28 września 2016 roku w sprawie o sygn. akt IV K 441/16 orzekł:

I. oskarżonego S. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazał go, a na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 lat tytułem próby;

III. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz 1547/15-1549/15 pod poz. 1-2 (k. 83) poprzez pozostawienie w aktach sprawy;

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowody rzeczowe zarejestrowane w wykazie dowodów rzeczowych Drz 1550/15-1551/15 pod poz. 4-5 (k. 83) zwrócił (...) Bank (...) S.A. mieszczącemu się przy ul. (...) w W. jako uprawnionemu;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym od opłaty.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się prokurator. Zaskarżył przedmiotowy wyrok w całości, zarzucając mu: obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. przepisu art. 366 § 1 kpk w zw. z art. 167 § 1 kk 2 § 1 pkt 3 kpk polegającą na zaniechaniu w zakresie wyjaśnienia istotnych okoliczności dotyczących zaistnienia przesłanki umożliwiającej zastosowanie klauzuli anty kumulacyjnej określonej w art. 415 § 1 zd. 2 kpk oraz zaniechanie zwrócenia się do pokrzywdzonego, tj. (...) Bank (...) S.A. celem konwalidowania braku formalnego co do skutecznego złożenia wniosku o naprawienie szkody, w sytuacji powzięcia przez Sąd wątpliwości w zakresie prawidłowości umocowania pracownika w/w podmiotu.

Na podstawie przepisów art. 427 § 1 kpk i art. 437 § 1 kpk wniósł o przeprowadzenie postępowania dowodowego w zakresie uzyskania od pokrzywdzonego, tj. (...) Bank (...) S.A. stanowiska co do złożenia wniosku o naprawienie szkody oraz informacji umożliwiającej ustalenie, czy postępowanie o roszczenie pokrzywdzonego toczy się lub zostało prawomocnie rozstrzygnięte i w zależności od poczynionych ustaleń wydanie orzeczenia o utrzymaniu lub zmianie zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w toku rozprawy odwoławczej w dniu 31 marca 2017 roku postanowił oddalić wniosek dowodowy jako niemający znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie, a jednocześnie złożenie wniosku o naprawienie szkody po zamknięciu przewodu sądowego jest bezskuteczne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że ustalony przez Sąd I instancji stan faktyczny sprawy, przyjęta kwalifikacja prawna czynu zarzucanego oskarżonemu oraz wymiar orzeczonej oskarżonemu kary, a także rozstrzygnięcie dokonane przez Sąd orzekający w przedmiocie dowodów rzeczowych nie budzi wątpliwości Sądu Okręgowego, ani sprzeciwu oskarżyciela publicznego.

Przechodząc do omówienia przedmiotowej apelacji w ocenie Sądu Okręgowego, nie sposób podzielić wniosków w niej zawartych odnoszących się do zaniechania orzeczenia przez Sąd Rejonowy obowiązku naprawienia szkody, z dwóch przyczyn. Pierwszą z nich jest okoliczność, że wniosek ten złożyła osoba nieuprawniona. Drugą zaś, że złożenie wniosku o naprawienie szkody po zamknięciu przewodu sądowego jest bezskuteczne.

W pisemnych motywach rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy powołuje się na dwojakiemu rodzaju argumentację przemawiającą za słusnością swojego rozstrzygnięcia. W ocenie Sądu Okręgowego wystarczającą i podstawową przesłanką do nie zobowiązania oskarżonego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego przez Sąd I instancji był fakt, że w niniejszej sprawie nie został skutecznie złożony przez pokrzywdzonego (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wniosek o naprawienie szkody w trybie art. 46 § 1 k.k., co obligowałoby sąd do wydania rozstrzygnięcia w tym przedmiocie. Należy zgodzić się ze skarżącym w tym zakresie, że w trakcie zeznań składanych przez P. R., pracownika banku (...) S.A. z siedzibą w W., złożył on wniosek o naprawienie szkody w całości, jednakże nie był on sobą uprawnioną do reprezentacji pokrzywdzonego zgodnie z wymaganiami jakie statuuje art. 51 § 1 k.p.k. Sąd I instancji słusznie argumentował powyższe zagadnienie odsyłając do ugruntowanego poglądu judykatury i orzecznictwa, że osoba prawna, w tym spółka akcyjna jaką jest pokrzywdzony, jest zobowiązana działać w procesie karnym poprzez

swoje organy ewentualnie przez pełnomocnika (adwokata lub radcę prawnego). Pokrzywdzony (...) Bank (...) S. A. z siedzibą we W. został skutecznie zawiadomiony o terminie rozprawy, a mimo to nie uczestniczył w procesie w charakterze oskarżyciela posiłkowego i nie składał dalszych wniosków lub oświadczeń zgodnie z zasadami zawartymi art. 51 § 1 k.p.k. W tej sytuacji wobec braku wniosku pokrzywdzonego o naprawienie szkody, Sąd Rejonowy, jak i Sąd odwoławczy nie był zobligowany do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody. Powoływanie się przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu na dodatkową argumentację, w tym na dysponowanie przez pokrzywdzonego bankowym tytułem egzekucyjnym, nie ma w istocie znaczenia dla zapadłego rozstrzygnięcia i decyzji Sądu wobec wskazanej wyżej sytuacji procesowej.

Sąd odwoławczy oddalił wniosek dowodowy prokuratora zawarty w apelacji, jako niemający znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie, albowiem jak wskazano wyżej zapadłe rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego było prawidłowe a także z uwagi na fakt, że złożenie wniosku o naprawienie szkody po zamknięciu przewodu sądowego jest bezskuteczne. Jeżeli pokrzywdzony działa na rozprawie głównej w charakterze strony (np. oskarżyciela posiłkowego), to wniosek o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody po myśli art. 46 § 1 k.k. może złożyć aż do zamknięcia przewodu sądowego na rozprawie głównej. Prokurator ma w tym zakresie takie same uprawnienia, które ogranicza literalnie treść art. 49 a k.p.k.

W realiach niniejszej sprawy, pokrzywdzony Bank (...) S.A. z siedzibą we W., nie uzyskał statusu oskarżyciela posiłkowego, mógł jedynie na etapie postępowania przed Sądem I instancji złożyć wniosek w zakresie kar i środków karnych, w tym wniosek o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody. Taka sytuacja nie miała miejsca, zatem wnioskowanie przez prokuratora, niejako ponad żądanie samego pokrzywdzonego co do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody, w sytuacji gdy doszło już do wydania wyroku, a nie orzeczenie o środku kompensacyjnym nie było dla Sądu I instancji ani Sądu odwoławczego obligatoryjne, nie podlegało uwzględnieniu z urzędu. Pokrzywdzony ma możliwość wytoczenia powództwa cywilnego i w ten sposób może dążyć do uwzględnienia swojego żądania i naprawienia szkody, którą wyrządził mu oskarżony.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku.

SSO Zenon Stankiewicz SSO Adam Bednarczyk SSO Maciej Schulz